

मोक्ष्य desid. vgl. मुमोक्षयिषु.
 — वि, तस्य मे कृच्छ्रभूतस्य (gen.!) कृच्छ्रादस्माद्धिमोक्ष्य R. 7,78,22.
 मोक्षयित् (von मोक्ष्य) nom. ag. Befreier: स ते मोक्षयिता शापाद्गान्-
 स्तस्माद्भविष्यति (so ist zu lesen) R. 7,53,24.
 मोक्ष 1) Z. 11 lies 7,104,14.
 मोक्षन 1) adj. (f. ई) a) भव° Bhāg. P. 10,60,54.
 मोक्ष 1) b) Spr. (II) 858.
 मोक्षक (मोक्ष + 1. कर) m. N. pr. eines Muni R. 7,90,5.
 मोक्षक m. N. pr. eines Lehrers Bhāg. P. 12,7,2.
 मोक्षक n. eine Art Stahl ÇKDra. u. वज्र.
 मोक्ष 2) Kathās. 75,167.
 मोक्षन 1) Çiva R. 7,23,4,48. — 4) e) Blendwerk, Täuschung, =
 माया, भ्रविद्या, नियति SARVADARÇANAS. 66,9.
 मोक्षनप्रकृति m. N. pr. eines Schülers des Çamkarākārja LA.
 (III) 87,17.
 मोक्षनीय 1) Z. 3. 4 COLEBR. Misc. Ess. 1,384. WILSON, Sel. Works 1,
 317 und SARVADARÇANAS. 38,4. fgg. 177,5 Alles was in den Bereich der
 Verwirrung gehört, alles was Verwirrung hervorbringt.
 मोक्षम m. eine best. Personification SĪMAVIDH. Ba. 1,2,5.
 मोक्षमय Spr. (II) 4946.
 मोक्षिक Z. 8, in Spr. 123 zugleich adj. nach der Erlösung strebend;
 vgl. Spr. (II) 165.
 मोक्ष auf dem Munde so v. a. auf Unterricht beruhend: संवन्धा: PAT.
 in MAHĀBH. lith. Ausg. 1,122, a. Eben so in der Stelle HARIV. 6997;
 st. श्रौत hat PAT. श्रौत.
 मोक्ष्य (von मोक्ष) n. Vergeblichkeit Bhāg. P. 10,13,32.
 मोक्ष m. N. pr. eines Dorfes der Bāhika; davon मोक्षीय adj. PAT.

in MAHĀBH. lith. Ausg. 4,75, a.

मोक्ष्य m. eine best. Personification SĪMAVIDH. Ba. 1,2,5.
 मोक्षलिकेर m. metron. PAT. in MAHĀBH. lith. Ausg. 4,53, b.
 मोक्ष 1) am Ende hinzuzufügen Bhāg. P. 12,1,28. fg.
 मोक्षिक PAT. in MAHĀBH. lith. Ausg. 4,90, b.
 मोक्ष्य, pl. ebend. 8,73, b.
 मोक्ष 1) adj. auch aus dem Muru genannten Eisen verfertigt (nach
 dem Comm.): परिघ Bhāg. P. 10,62,33. गदा 76,26.
 मोक्ष 1) Gipfel, Spitze überh.: सोध° so v. a. Söller Verz. d. Oxf. H.
 130, b, 36. — 2) क्षिमाद्धिमोक्षिमोक्षिक्य Kathās. 117,18.
 मोक्षिक Kathās. 116,65 fehlerhaft für मोक्षिक.
 मोक्ष्याभरण (मोक्षि + श्रा°) n. Kopfschmuck: अमूल्य° Bhāg. P. 10,
 66,14. अमूल्यो ऽनर्थो मोक्षिराभरणं च (vgl. मोक्षि 2) यस्य Comm.
 मोक्षिकार m. metron. von मोक्षिका PAT. in MAHĀBH. lith. Ausg. 4,53, a.
 मोक्षल 1) b) subst. Bhāg. P. 10,90,37.
 म्यत् mit परा, hierher wohl die Stelle RV. 1,167,4, die u. म्यत् Spr.
 931, Z. 2. 3 steht.
 मुचु mit अभिनि, अभिनिर्मुक्त (sic) untergegangen (von der Sonne)
 Bhāg. P. 11,26,8.
 क्षा caus.: पिण्याकशाकं क्षपयति KARAKA 1,27. — Vgl. βλάπτω.
 क्षानीय partic. fut. pass. von क्षा PAT. in MAHĀBH. lith. Ausg. 6,23, a.
 क्षापिन्, श्र° nicht verweikend Kathās. 56,116.
 मुचु mit उप lies hinter st. zu und bei und vgl. ἐπηλυγάζεσθαι.
 — नि, निष्क्षेचिति विभावसा Bhāg. P. 10,46,8.
 श्लोक 1) b) श्लोको कृ वा एष यदपशब्दः PAT. in MAHĀBH. lith. Ausg.
 Einl. 6, a.